

[Arbejdsministeren]

jeg vil også godt anbefale hr. Kaj Poulsen ligesom hr. Estrup også at læse andet end det materiale, der kommer i form af selve redegørelsen. Specielt vil jeg stille det som en betingelse for at tage tilbudet om enetimer, at hr. Kaj Poulsen, inden vi tager disse enetimer, har læst den bog, der hedder: »Arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspolitik«, som i november 1986 blev udgivet af Arbejdsministeriet. Det kunne jeg i øvrigt anbefale flere andre ordførere, fordi denne bog i høj grad drejer sig om udviklingen på arbejdsmarkedet, om efterspørgsels- og produktionsudvikling, om udvikling i beskæftigelse, arbejdsstyrke og ledighed, om lønudvikling sågar, om den arbejdsmarkedspolitiske udvikling, arbejdsmarkedspolitikken under omlægning osv. osv. Mange af de ting, som man kritiserer ikke står i denne redegørelse, der i henhold til Folketingets formkrav er på 12 sider, står skam omtalt i denne bog på godt og vel 100 sider, og jeg kan henvise til den som anbefalelsesværdig læsning. Så havde man nemlig heller ikke behøvet at betvivle, hvad der er regeringens målsætning, for det står ganske klart i kapitel II på side 87, og jeg vil gerne have lov til at citere:

»Den økonomiske genopretningspolitik er nu gennem sin første fase, og der er skabt grundlag for en ny epoke i den danske økonomi. Videreføres genopretningspolitikken, er der mulighed for at opstille nogle krævede, men realistiske mål for den langsigtede samfundsudvikling.

Målsætningerne for de næste 10-15 års udvikling er:

- den fulde beskæftigelse skal være genskabt«.

Så kommer der også et par andre mål, men det er jo det med beskæftigelsen, det drejer sig om i dag. Jeg er glad for, at hr. Estrup havde fundet det citat, for det var relevant. De ordførere, der i øvrigt kritiserede, at vi ikke talte om beskæftigelse i redegørelsen, skulle have slået op i denne bog, så havde de været orienteret.

Men når man nu gerne vil tale om beskæftigelsen, vil jeg da også gerne gå ind i den del af diskussionen, og jeg vil ikke overdrive, sådan at Socialdemokraterne bliver vrede over, at vi siger 210.000 nye arbejdspladser. Det seneste skøn er på grund af en ny ATP-vurdering nedvurderet en lille smule. Fra 1982 til 1986 er der skabt 198.000 nye ar-

bejdspladser ifølge det skøn, vi har i dag. Heraf er de 177.000 skabt i den private sektor og de 21.000 i den offentlige sektor. Hvis man sammenholder 1982 og 1979, er der, som jeg nævnte, i den periode en nedgang i beskæftigelsen. Der blev nedlagt 33.000 arbejdspladser i de sidste tre år under socialdemokratisk ledelse. Der blev nedlagt 118.000 arbejdspladser i den private sektor, og så troede man, at man kunne løse problemerne ved at etablere 85.000 arbejdspladser i den offentlige sektor, men det kunne man ikke. Ledigheden steg i de tre år under socialdemokratisk ledelse med 101.000. Ledigheden er under denne regering faldet med 43.000. Det er et signifikant brud på en udviklingslinje.

Og hvad var det yderligere, der skete? Ja, for de unge, de 16-24-årige, steg ledigheden fra 1979 til 1982 fra 45.000 til 73.000. Nu er den faldet fra 73.000 til omkring 50.000, og det er jo dér, vi fik skabt et af de store problemer, som vi i dag diskuterer. Dengang, fra 1979 til 1982, da vi havde en socialdemokratisk ledelse, dengang da de unge ikke kunne få arbejde, dengang da de unge ikke havde lyst til at få en uddannelse, fordi de ikke ville få arbejde, selv om de fik uddannelsen, da fik de ikke tilknytningen til arbejdsmarkedet, da kom de forkert i gang med deres voksentilværelse, og derfor har vi i dag sammen med Socialdemokratiet ændret grænserne for indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden fra 25 år til 29 år, sådan at vi kan samle den gruppe op, som fik skabt deres problem, da vi havde en anden ledelse, hvorimod de helt unge, de 16-19-årige, de, der kommer ud af skolerne i dag, gerne vil have en uddannelse, fordi de tror på, at det kan nytte noget at få uddannelsen. De ved, at de kan få et job, hvis de satses på det. De har optimisme og livsmod. Det er et af de helt afgørende skift, der er sket under denne regering.

Så ved jeg godt, at hr. Kaj Poulsen vil sige: det er sandelig alt sammen kommet udefra, og hvis vi havde fortsat, kunne vi have gjort det meget bedre end jer.

Lad mig tage bare et enkelt eksempel på, at det ikke alt sammen er kommet udefra.

Jeg sad i går til et EF-ministerrådsmøde, hvor vi så på nogle tal for arbejdsløsheden. Stadig væk i 1985 var det sådan, at arbejdsløsheden i Danmark var større end arbejdsløsheden i Tyskland. Hvordan er så udviklin-